

FÖRORD

DET LIV VARS historia jag skall berätta var ett underligt och plågat liv. Det var ett liv som bedömts och beskrivits av olika människor på fullkomligt motsatta sätt. En av dessa beskrivningar är bekant för varje läsare av J K Huysmans roman *Là-Bas* som minns karaktären doktor Johannès, prästen som lever i ensamhet i Lyon där han inväntar parakleten och ägnar sig åt att bota människor som hemsöks av demoner.

”Han är en mycket envis och intelligent präst”, skriver Huysmans, ”han var en gång ledare för en församling, han var redaktör för den enda franska tidskrift som visat ett sant intresse för mystik, han var en eftersökt teolog och en erkänd auktoritet på den kanoniska rättens område.”

Inom den ockulta rörelsen beskrivs samme man på ett helt annat sätt av Stanislas de Guaita. I ett kapitel av *Le Temple de Satan* redogör han utförligt för de bisarra läror som tillskrivs en modern svartkonstnär vid namn Jean-Baptiste, en man som beskrivs som ”en skamlöshetens överstepräst, avgud av mystikens Sodom, den värsta sortens svartkonstnär, en kriminell och miserabel man, ledare över en vidrig sekt”.

När en och samma man bedöms på så skilda sätt förtjänar hans liv och verk att studeras närmare. För denne ”intelligente präst”, denne ”skamlöshetens överstepräst” är ingen annan än Joseph-Antoine Boullan. Eftersom jag, under min karriär som ockultist, har haft möjlighet att studera honom på nära håll, eftersom jag känt många personer som varit nära knutna till honom och eftersom jag, slutligen, har i min ägo en mängd dokument från Eugène Vintras sällskap, ett sällskap som han hävdade att han var nära knuten till, skall jag här försöka beskriva denna underliga individ. På ett så exakt sätt som möjligt skall jag försöka ge en bild av denne präst som var både mystiker och magiker och som vid 1800-talets slut gav upphov till konflikter vars eko fortfarande ljuder.

Joanny Bricaud